

<p>21 ΜΑΪΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΘΕΟΣΤΕΠΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΙ ΛΕΝΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9). Τροπάρια.</p> <p>Ὅπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβεία, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαχνία σου, μεθ' οὗ σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Ἐδωκας φιλόανθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαυῖδ τὴν πραότητα καὶ τῶν Ἀποστόλων τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεύς, κυριεύοντων τε πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα, ἀείμνηστε Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοῦς Θεόν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον, ἐντεῦθέν σοι</p>		<p>21 ΜΑΪΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΘΕΟΣΤΕΠΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9). Τροπάρια.</p> <p>Ὅπλο ἰσχυρότατο ἔδωσες στό βασιλιά μας τό Σταυρό σου τόν Τίμιο, μέ τόν ὅποιο βασίλευσε δίκαια ἐπάνω στή γῆ λάμποντας ἀπό εὐσεβεία· Καί καταξιώθηκε μέ τὴν εὐσπλαχνία σου, νά κληρονομήσει τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν· Μαζί μέ τόν ὅποιο δοξάζουμε τή φιλόανθρωπη οἰκονομία σου (συγκατάβασή σου), Ἰησοῦ παντοδύναμε, Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Ἐδωσες, φιλόανθρωπε, στόν εὐσεβῆ σου ὑπηρέτη τή σύνεση τοῦ Σολομώντα, τοῦ Δαυῖδ τὴν πραότητα, καί τῶν Ἀποστόλων τὴν ὀρθοδοξία, ὡς Βασιλιάς τῶν βασιλέων καὶ Κύριος τῶν ἀρχόντων· Γί' αὐτό δοξάζουμε τή φιλόανθρωπη οἰκονομία σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Πρῶτος ὑπέταξες, ἀείμνηστε βασιλιά, τή βασιλική ἐξουσία θεληματικά στό Χριστό ἀναγνωρίζοντάς τον Θεό καί Βασιλέα τῶν πάντων, εὐεργέτη ὄλων, χορηγὸ τῆς νίκης, πού εἶναι ἐπάνω ἀπό κάθε ἀρχή καὶ ἐξουσία· γί' αὐτό γιά χάρη σου, φίλε τοῦ Χριστοῦ, κατηύθυνε τή</p>
--	--	---

φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα...

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εὐληφῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε Κωνσταντῖνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτῖσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, ὡς διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὠφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα προικοδοτήσας τῷ Κτίσθη σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. Διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρησίαν ἔχων, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.... Τῆς ἑορτῆς.

(Ἦ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Αναγνώσματα.

Γ'. Βασιλειῶν. (Η'. 22-23, 27-30).

Ἔστη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ

βασιλεία σου ὁ Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος καὶ Σωτὴρας τῶν ψυχῶν μας.

Δόξα ...

Ἀφοῦ ἔλαβες τὰ καλλίτερα ἀπὸ τίς πλούσιες δωρεές ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, Βασιλιά ἄριστε μεγάλε Κωνσταντῖνε, διακρίθηκες καλά σ' αὐτά· διότι ἀφοῦ φωτίσθηκες ἀπὸ τίς ἀκτῖνες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τὸ Βάπτισμα, φάνηκες ἀνίκητος μεταξύ τῶν βασιλέων δίνοντας ὡς προῖκα στὸν Κτίστη σου τὴν οἰκουμένη καὶ τὴν εὐσεβῆ πόλη τῆ βασιλεύουσα. Γι' αὐτὸ ἐπειδὴ ἔχεις θάρρος, μὴ παύσεις νὰ ἱκετεύεις τὸ Χριστὸ τὸ Θεό, νὰ δωρηθεῖ σέ ὅλους πού ἐπιτελοῦν τὴ μνήμη σου συγχώρηση ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.... Τῆς ἑορτῆς.

(Ἦ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).

Αναγνώσματα.

Γ'. Βασιλειῶν. (Η'. 22-23, 27-30).

Στάθηκε ὄρθιος ὁ Σολομώντας μπροστά στό θυσιαστήριο (στό βωμό) τοῦ Κυρίου μέ τὴν παρουσία ὀλόκληρης τῆς συγκεντρώσεως τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ὕψωσε τὰ χεῖρα του στὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε· Κύριε Θεέ τοῦ Ἰσραὴλ, δέν ὑπάρχει Θεός ὅπως ἔσῃ, ἐπάνω ψηλά στὸν οὐρανὸ καὶ κάτω ἐπάνω στὴ γῆ. Ἐάν ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ δέν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σέ χωρέσουν, πῶς θὰ σέ χωρέσει ὁ ναὸς αὐτός, τὸν ὅποιο

ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησιν μου, Κύριε ὁ Θεός, Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούση τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου, Ἰσραήλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούση ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔση.

Προφητεία Ἡσαΐου. (ΞΑ' . 10-ΞΒ' . 5).

Αγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων. Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό, καὶ

οἰκοδόμησα πρὸς τιμὴν τοῦ ὀνόματός σου; Ἀλλ' ὅμως γίνε εὐνοϊκός στὴ δέησή μου, Κύριε Θεέ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἄκουσε τὴν ἱκεσία καὶ τὴν προσευχή, τὴν ὅποια προσεύχεται ὁ δούλος σου (ἐγώ) μπροστά σου σήμερα, γιὰ νὰ εἶναι τὰ μάτια σου ἀνοιχτά στό ναό αὐτό ἡμέρα καὶ νύχτα στόν τόπο πού εἶπες, θά εἶμαι ἐγώ ἐκεῖ, γιὰ νὰ ἀκοῦς τὴν προσευχή πού προσεύχεται ὁ δούλος σου στό τόπο αὐτό. Ἄκουσε τὴ δέηση τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, σέ ὅσα θά προσεύχονται στόν τόπο αὐτό, κι ἐσύ δέξου τα στόν τόπο τῆς κατοικίας σου, στόν οὐρανό, καὶ πραγματοποιήσέ τα, καὶ νὰ εἶσαι εὐσπλαχνος..

Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΞΑ' . 10-ΞΒ' . 5).

Ἄς σκιρτήσῃ ἀπὸ ἀγαλλίαση ἡ ψυχὴ μου ἐξ αἰτίας τοῦ Κυρίου· διότι μέ ἐντυσε μέ ἱμάτιο (ἐξωτερικό ροῦχο) σωτηρίας, καὶ μέ χιτῶνα (ἐσωτερικό ροῦχο) εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ μου φόρεσε βασιλικό στέμμα, καὶ ὡς νύμφη μέ καταστόλισε μέ στολίδια. Καὶ ὅπως ἡ γῆ, πού βλαστάνει καὶ αὐξάνει τὸ ἄνθος της, καὶ ὁ κῆπος κάνει νὰ φυτρώνουν τὰ σπέρματά του, ἔτσι θά ἀνατελεῖ ὁ Κύριος δικαιοσύνη καὶ ἀγαλλίαση μπροστά σέ ὅλα τὰ ἔθνη (κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεσσία). Γιὰ τὴ Σιών δὲ θά σιωπήσω (λέγει ὁ Μεσσίας), καὶ γιὰ τὴν Ἱερουσαλήμ δὲν θά κρατηθῶ περισσότερο, ὥσπου νὰ ἀνατελεῖ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ νὰ καίει φωτίζοντας ὡς λαμπάδα ἡ σωτηρία μου. Καὶ τὰ ἔθνη θά δοῦν τὴ δικαιοσύνην σου, Σιών, καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς

ἔση στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται, Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, θέλημα ἐμόν, καὶ τῇ γῆ σου, Οἰκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένω, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου, καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητεία Ἡσαΐου. (Ξ'. 1-16).

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. Ἴδου σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου, ἦκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσὶ σοὶ

γῆς τῆ δόξα σου, καὶ θά σέ καλέσει ὁ Θεός με τὸ ὄνομά σου τὸ καινούριο, τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά σοῦ δώσει· καὶ θά εἶσαι στεφάνι ὠραιότητος στό χέρι τοῦ Κυρίου, καὶ στέμμα βασιλικό στό χέρι τοῦ Θεοῦ σου. Καὶ δέν θά ὀνομασθεῖς πλέον ἐγκαταλελειμμένη· καὶ ἡ χώρα σου πλέον δέν θά ὀνομασθεῖ ἔρημη· διότι σ' ἐσένα θά δοθεῖ ὡς ὄνομα ἡ φράση «δικό μου θέλημα» (ἀγάπη μου), καὶ στή χώρα σου θά δοθεῖ ὡς ὄνομα ἡ λέξη «Οἰκουμένη»· διότι ὁ Κύριος εἶναι ἱκανοποιημένος ἀπό σένα, καὶ ἡ χώρα σου θά γεμίσει κατοίκους. Καὶ ὅπως χαίρεται ἓνας νέος πού συγκατοικεῖ μέ κόρη πού ἔγινε σύζυγός του, ἔτσι θά κατοικήσουν χαρούμενοι οἱ υἱοὶ σου· καὶ ὅπως εὐφραίνεται ὁ νυμφίος μέ τῇ νύμφῃ, ἔτσι θά εὐφραίνεται ὁ Κύριος μέ ἐσένα.

Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (Ξ'. 1-16).

Φωτίζου, φωτίζου Ἱερουσαλήμ, διότι ἦλθε τὸ φῶς σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἀνέτειλε ἐπάνω σου. Νά, σκοτάδι θά σκεπάσει τῇ γῆ ὡς πυκνό σκοτεινό σύννεφο ἐπάνω στά ἔθνη· ἐπάνω σ' ἐσένα ὅμως θά φανεῖ ὁ Κύριος, καὶ ἡ δόξα του θά ἐμφανισθεῖ ἐπάνω σου. Καὶ μέ τὸ δικό σου φῶς θά πορεύονται βασιλεῖς στό δικό σου φῶς, καὶ τά ἔθνη θά φωτισθοῦν μέ τῇ λαμπρότητά σου. Ὑψωσε γύρω σου τά μάτια σου, Σιών, καὶ δές τά παιδιά σου πού εἶναι συγκεντρωμένα· νά, ἦλθαν ὅλοι οἱ υἱοὶ σου ἀπό μακριά καὶ οἱ θυγατέρες σου εἶναι ἀνεβασμένες στους ὤμους τους. Τότε θά δεῖς καὶ θά σέ καταλάβει δέος, καὶ θά μείνεις κατάπληκτη στήν καρδιά σου, διότι θά μεταποπισθεῖ σ' ἐσένα ὁ πλοῦτος τῆς

ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι
 Μαδιάμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι,
 φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ
 λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου
 εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδᾶρ
 συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιώθ ἤξουσί σοι,
 καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
 μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου
 δοξασθήσεται. Τινες οἱ δε ὡς νεφέλαι πέτανται,
 καὶ ὡσεὶ περισσότεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι
 ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις
 ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸ
 ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μέτ' αὐτῶν, διὰ
 τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἅγιον
 τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν
 ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν
 παραστήσονται σοι: διὰ γὰρ ὀργὴν μου
 ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ
 ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός,
 ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται,
 εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ
 βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ
 βασιλεῖς, οἱ τινες οὐ δουλεύσουσί σοι,
 ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά
 ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς
 σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ
 ἄμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν
 τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ
 πορεύονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ τῶν

θάλασσας καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν. Καὶ θά
 ἔλθουν σ' ἐσένα ἀγέλες ἀπὸ καμήλης, καὶ θά σέ σκε-
 πάσουν οἱ καμήλες τῆς Μαδιάμ καὶ τῆς Γαιφάρ. Ὅλοι
 θά ἔλθουν ἀπὸ τῆ Σαβᾶ φέροντας χρυσὸ καὶ πολύτι-
 μα πετράδια, καὶ θά ἀναγγέλλουν χαρούμενα τῆ σω-
 τηρία πού προῆλθε ἀπὸ τὸν Κύριο. Καὶ θά
 συγκεντρωθοῦν ὅλα τὰ πρόβατα τῆς Κηδᾶρ, καὶ τὰ
 κριάρια τῆς Ναβαιώθ θά ἔλθουν σ' ἐσένα, καὶ θά
 προσφερθοῦν θυσίες εὐάρεστες, δεκτές ἐπάνω στό θυ-
 σιαστήριό μου, καὶ ὁ ναός μου, ὅπου προσεύχονται σ'
 ἐμένα, θά δοξασθεῖ. Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ πού πετοῦν ἐδῶ
 ὡς σύννεφα καὶ ὡς περιστέρια μαζί μέ τὰ μικρά τους;
 Εἶναι αὐτοὶ πού μέ περίμεναν κατοικώντας στά
 εἰδωλολατρικά νησιά, καὶ νά, προπορεύονται πλοῖα
 ἀπὸ τῆ Θαρσίς (Ισπανία) γιά νά μεταφέρουν τὰ τέκνα
 σου ἀπὸ μακριά καὶ μαζί τους μεταφέρουν τό ἀσῆμι
 καὶ τό χρυσάφι τους ὡς ἀφιέρωμα στό ἅγιο ὄνομα τοῦ
 Κυρίου, διότι ὁ ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἔνδοξος.
 Καὶ θά οἰκοδομήσουν ἀλλοεθνεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ
 βασιλεῖς τους θά σέ συμπαρασταθοῦν· διότι, ἐπειδὴ
 ὀργίσθηκα ἐναντίον σου (γιά τίς παραβάσεις σου) σ'
 ἐτιμώρησα, καὶ ἐπειδὴ εἶμαι ἐλεήμων σέ ἀγάπησα. Καὶ
 θά ἀνοιχθοῦν οἱ πύλες σου, Ἰερουσαλήμ γιά πάντα,
 δέν θά κλείσουν οὔτε ἡμέρα οὔτε νύχτα, γιά νά φέρουν
 σ' ἐσένα τῆ δύναμη (τὸν πλοῦτο) τῶν ἐθνῶν μέ πο-
 μπώδη συνοδεία. Διότι τὰ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς πού δέν
 θά ὑποταχθοῦν σ' ἐσένα θά χαθοῦν, καὶ τὰ ἔθνη θά
 ἐρημωθοῦν ὀλοκληρωτικά. Καὶ τὰ κυπαρίσσια καὶ τὰ
 πεῦκα καὶ οἱ κέδροι πού εἶναι ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου θά

ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών, τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Ἐκτενής...Κεφαλοκλισία:

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ, Κωνσταντῖνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῆ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὄπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὗρον Δαυῖδ τὸν δούλον μου, ἐν ἐλέει ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Ὦντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἢ σὲ βαστάσασα, Μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἢ χαρά, Κωνσταντῖνε θεόστεπτε, Ἀνάκτων ἢ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν

ἔλθουν μαζί σ' ἐσένα, γιὰ νά δοξάσουν τόν τόπο τόν ἅγιό μου, καὶ τόν τόπο πού πατοῦν τά πόδια μου ἐγώ θά τόν δοξάσω. Καί θά βαδίσουν πρὸς ἐσένα φοβισμένοι οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν πού σ' ἐταπείνωσαν καὶ σ' ἐξόργισαν, καὶ θά ὀνομασθεῖς Πόλη Κυρίου, Σιών τοῦ ἁγίου Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ, ἐπειδὴ εἶχες γίνεαι ἐγκαταλελειμμένη καὶ μισημένη, καὶ δέν ὑπῆρχε βοηθός γιὰ σένα. καὶ θά σέ καταστήσω αἰώνια ἀγαλλίαση, εὐφροσύνη γιὰ γενεές γενεῶν. Καί θά θηλάσεις ὡς γάλα τά ἀγαθὰ τῶν ἐθνῶν καὶ θά φᾶς τά πλούτη τῶν βασιλέων· καὶ θά γνωρίσεις ὅτι ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος πού σέ σώζω καὶ σέ λυτρώνω, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Ἐκτενής...Κεφαλοκλισία:

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Πρῶτος ὡς βασιλιάς τῶν χριστιανῶν ἔλαβες τὸ σκῆπτρο ἀπὸ τόν Θεό, Κωνσταντῖνε· διότι σ' ἐσένα φανερώθηκε κρυμμένο στή γῆ τὸ σύμβολο τῆς σωτηρίας, μέ τή βοήθεια τοῦ ὁποίου ὑπέταξες ὅλα τά ἔθνη κάτω ἀπὸ τά πόδια τῶν Ῥωμαίων, ἔχοντας ὡς ἀκαταμάχητο ὄπλο, μακάριε, τὸ Σταυρό πού δίνει ζωή, μέ τή βοήθεια τοῦ ὁποίου καὶ ὀδηγήθηκες στό Θεό μας.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἀπὸ τό λαό μου, βρῆκα τό Δαυῖδ τὸν δούλο μου, τόν ἔχρισα μέ τό ἅγιο μύρο μου.

Ἀληθινά εἶναι μακάρια ἡ κοιλία, πού σ' ἐβάσταξε, Βασιλιά κοσμοαγάπητε, ἢ χαρά τῶν χριστιανῶν, Κωνσταντῖνε πού στέφθηκες ἀπὸ τό Θεό, ἢ δόξα τῶν βασιλέων, πλοῦτος καὶ ὑπερασπιστής τῶν ὀρφανῶν

ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἢ ἀνάρρυσις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου.

Πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγία Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ἔνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἠλπίζον.

Δόξα...

Σέλας φαινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος μετοχετευθεὶς, ἤχθῃς ἀγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν, καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν. Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. Ὅθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἰερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς ἐλαίῳ, ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατὴρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρῦει. Κωνσταντῖνε Ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.... Τῆς ἑορτῆς.
(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).
Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.
(Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16).

καὶ τῶν χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ πτωχῶν, ἀνόρθωση ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀπαλευθέρωση αἰχμαλώτων.

Στίχ. Γί' αὐτό σε ἔχρισε, ὦ Θεέ, ὁ Θεός σου, μέ μύρο ἀγαλλιᾶσεως περισσότερο ἀπὸ ὅλους ποὺ συμμετεῖχαν σ' αὐτό.

Πιεζόμενη ἀπὸ τὸν πόθο καὶ τὴν ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ ἡ μητέρα τοῦ γλυκύτατου βλαστοῦ (ἡ Ἑλένη), ἔφθασε βιαστικά στὴν ἀγία Σιών, στὸν τόπο τὸν ἅγιο, ὅπου σταυρώθηκε θεληματικά ὁ Σωτὴρ μας, γιὰ νὰ μᾶς σώσει· ὅπου ἀφοῦ σήκωσε τὸ Σταυρὸ, χαίροντας ἐκραύγαζε· δόξα σ' αὐτὸν ποὺ μοῦ δώρισε, αὐτὸν ποὺ ἠλπίζα.

Δοξα Πατρί...

Ὡς λάμψη φωτεινότατη, ὡς κομήτης ἀπὸ τῆ μακρινῆ δύση, ἀφοῦ διοχετεύθηκες ἀπὸ τὴν ἀπιστία στὴν πίστη τοῦ Θεοῦ, ὀδηγήθηκες νὰ ἀγιάσεις τὸ λαὸ καὶ τὴν πόλιν· καὶ ἀφοῦ παρατήρησες στὸν οὐρανὸ τὸ σύμβολο τοῦ Σταυροῦ, ἄκουσες ἀπὸ ἐκεῖ. Μὲ αὐτὸ νὰ νικᾷς τοὺς ἐχθρούς σου. Γί' αὐτό ἀφοῦ δέχθηκες τὴ γνῶση τοῦ Πνεύματος, καὶ χρίσθηκες καὶ ἱερέας καὶ βασιλιάς μέ μύρο, στήριξες τὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, πατέρα τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων, τοῦ ὁποῖου καὶ ἡ λειψανοθήκη ἀναβλύζει θεραπείες. Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, πρέσβευε γιὰ τῆς ψυχῆς μας.

Καὶ νῦν.... Τῆς ἑορτῆς.
(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).
Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο.
(Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16).

<p>Απολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσιν πόλιν τῆ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περισφύζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάν- θρωπε.</p> <p>Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Απόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>21 ΜΑΪΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΘΕΟΣΤΕΠΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΟΡΘΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα.</p> <p>Νέος γέγονας, Δαυῖδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῆ κορυφῆ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον Σοφὲ βασιλείων, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τῆς Ἑορτῆς. (Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).</p> <p>Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, ὁ Ποιητῆς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρῶτος τὸ βασιλείων ἐπέθηκε· διὸ σε</p>		<p>Απολυτίκιο. Ἀφοῦ εἶδε τὸ σύμβολο τοῦ Σταυροῦ σου στὸν οὐρανό, καὶ δέχθηκε τὴν κλήση, ὅπως ὁ Παῦλος, ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπου, ὁ μεταξὺ τῶν βασιλέων Ἀπόστολός σου, Κύριε, τῆ Βασιλεύουσα Πόλη τὴν ἀπέθεσε στὸ χέ- ρι σου· τὴν ὁποία σῶζε πάντοτε μέσα σὲ εἰρήνη, μέ τις πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.</p> <p>Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Απόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελδα 16-17).</p> <p>21 ΜΑΪΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΘΕΟΣΤΕΠΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΟΡΘΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα.</p> <p>Ἐγίνες νέος Δαυῖδ στοὺς τρόπους, ἀφοῦ δέχθηκες ἀπὸ ψηλά ὡς βραβεῖο στὸ κεφάλι σου τὸ μύρο τῆς βα- σιλείας· διότι ἐσένα ἔχρισε μέ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἔνδοξε, ὁ ὑπερφυσικός Λόγος καὶ Κύριος· γι' αὐτὸ ἔλαβες καὶ σκῆπτρο βασιλικό, Σοφέ, ζητώντας γιὰ μᾶς τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Δόξα..... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Τῆς Ἑορτῆς. (Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).</p> <p>Αὐτός πού σύρθηκε ἐπάνω στὸ Σταυρό, ὁ Ποιητῆς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς κτίσεως, προσείλκυσε ἐσένα ὡς ἀστέρι φωτεινό μέ ἄστρα ἀπὸ τὸν οὐρανό, στὸν ὁποῖο καὶ πρῶτος ἀνέθεσε τὴ βασιλικὴ ἐξουσία· γι' αὐτὸ σὲ</p>
---	--	--

ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ
εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένη μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Δόξα ... Καί νῦν... Θεοτοκίῳ.. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν,
ἀυγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτί,
Κωνσταντῖνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν
Βασιλεῦσιν εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους
ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς
ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα .... Καί νῦν.... Τῆς Ἑορτῆς.

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Ἀναβαθμοί.

Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίς 9).

Προκείμενον.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον
Δαυῖδ τὸν δούλον μου ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν. (Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός
σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρά τούς μετόχους
σου.

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 33).

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ἰωάννην. (Γ'. 9-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ
ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης
οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ

ἐγκωμιάζουμε, Κωνσταντῖνε βασιλιά εὐσεβέστατε,
μαζί μέ τή μητέρα σου Ἑλένη, πού σκεπτόταν θεάρε-
στα.

Δόξα ... Καί νῦν... Θεοτοκίῳ.. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ ἐπίσημη μνήμη σου, ἀφοῦ ἐφανίσθηκε σ' ἐμᾶς,
φωτίζει τὰ πέρατα μέ τό φῶς τῆς γνώσης τοῦ Θεοῦ,
Κωνσταντῖνε θεόπνευστε· διότι ἐσύ ἀναδείχθηκες
εὐσεβῆς μεταξύ τῶν βασιλέων τηρώντας τούς νόμους
τοῦ ἐπουρανίου Βασιλιᾶ· γι' αὐτό μέ τίς δικές σου
ἰκεσίες λύτρωσέ μας ἀπό τούς πειρασμούς.

Δόξα .... Καί νῦν.... Τῆς Ἑορτῆς.

(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Ἀναβαθμοί.

Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίδα 9).

Προκείμενο.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἀπό τό λαό μου, βρῆκα τό Δαυῖδ
τό δούλο μου, τόν ἔχρισα μέ τό ἅγιο μύρο μου.
(Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου).

Στίχ. Γι' αὐτό σέ ἔχρισε, ὦ Θεέ, ὁ Θεός σου, μέ μύρο
ἀγαλλιάσεως περισσότερο ἀπό ὄλους πού
συμμετεῖχαν σ' αὐτό.

Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 33).

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ἰωάννην. (Γ'. 9-16).

Εἶπε ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· ἐάν κάποιος πε-
ράσει καί μπεῖ μέσα ἀπό μένα, θά σωθεῖ, καί θά μπεῖ
στή μάνδρα τῶν προβάτων καί θά βγεῖ καί θά βρεῖ
τροφή. Ὁ κλέπτης δέν ἔρχεται παρά μόνο, γιά νά κλέ-

ἀπολέση· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

«Σῶσον ὁ Θεός...».

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37).

ψει καὶ νὰ σφάξει, καὶ νὰ παραδώσει σὲ ἀπώλεια (σὲ καταστροφή)· ἐγὼ ἦλθα, γιὰ νὰ ἔχουν ζωὴ τὰ πρόβατα καὶ ἀφθονία ζωῆς καὶ τροφῆς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς Ποιμένας. ὁ καλὸς Ποιμένας προσφέρει τὴ ζωὴ του γιὰ τὰ πρόβατα· ὁ μισθωτὸς ὅμως, πού δέν εἶναι ποιμένας τους, γιὰ τὸν ὁποῖο τὰ πρόβατα δέν εἶναι δικά του, βλέπει τὸ λύκο νὰ ἔρχεται, καὶ ἐγκατελείπει τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος τὰ ἀρπάζει καὶ διασκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ μισθωτὸς ὅμως φεύγει, γιατί εἶναι μισθωτὸς καὶ δὲ νοιάζεται γιὰ τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς Ποιμένας, καὶ γνωρίζω τὰ δικά μου πρόβατα καὶ ἀναγνωρίζομαι ἀπὸ τὰ δικά μου, καθὼς μέ γνωρίζει ὁ Πατέρας, κι ἐγὼ γνωρίζω τὸν Πατέρα· καὶ προσφέρω τὴ ζωὴ μου γιὰ τὰ πρόβατα. Ἐχω ὅμως καὶ ἄλλα πρόβατα, τὰ ὅποια δέν εἶναι ἀπ' αὐτὴ τὴ μάνδρα, τὸ Ἰσραὴλ· κι ἐκεῖνα πρέπει νὰ τὰ συγκεντρώσω, καὶ θὰ ἀκούσουν τὴ φωνὴ μου ἀκολουθώντας με, καὶ θὰ γίνεῖ μία ποίμνη, ἡ Ἐκκλησία, ἕνας Ποιμένας, ὁ Χριστός.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Ἡ μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἀνέτειλε σήμερα, ὡς μύρο πού χύνεται πρὸς τὰ ἔξω· διότι ποθώντας τὸν Χριστὸ περιφρόνησε τὰ εἰδῶλα, χιτίζοντας ἐπάνω στὴ γῆ ναό, γι' αὐτὸν πού σταυρώθηκε γιὰ μᾶς· Καὶ στοὺς οὐρανοὺς δέχθηκε τὸ στεφάνι πού ἤλπιζε.

«Σῶσον ὁ Θεός...»

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37).

<p>Κανόνες. Ωιδή Α'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἰκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.</p> <p>Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.</p> <p>Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτεία σου ῥῦσαί με Δέσποινα.</p> <p>Ωιδή Γ'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅθεν τῷ καλοῦντι, θεόφρον, ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.</p> <p>Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱερούς</p>		<p>Κανόνες. Ωιδή Α'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Μόνε ἐπουράνιε Βασιλιά, μέ τις ἰκεσίες τῶν δούλων σου ἐλευθέρωσε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, πού βασιλεύει τώρα ἐπάνω μου.</p> <p>Ἐπειδὴ ἀγάπησες τὴν ἐπουράνια Βασιλεία, μακάριε Κωνσταντῖνε, ἀφοῦ πίστεψες στό Βασιλιά καὶ Κύριο τῶν ὅλων, τόν λάτρευσες μέ καθαρῶτατη διάνοια.</p> <p>Ἀφοῦ φωτίσθηκες ἐσωτερικά μέ τό θεϊκό φῶς, ἐγκατέλειψες ἀληθινά τό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας, Ἑλένη πού εἶχες θεϊκό φρόνημα, καὶ γνήσια ὑπηρέτησες τό Βασιλιά τῶν αἰώνων.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἐσὺ πού εἶσαι πύλη τῆς θεϊκῆς ἀνατολῆς, ἀνοιξέ μου τίς πύλες τῆς μετανοίας, καί μέ τῇ μεσιτεία σου γλύτωσέ με, Κυρία, ἀπό τίς πύλες τῆς θανατηφόρου ἀμαρτίας.</p> <p>Ωιδή Γ'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Ἐσπευσες νά καρδίσεις οὐράνιες ἀμοιβές· γι' αὐτό ἀκολούθησες αὐτόν πού σέ καλοῦσε, θεόφρον (σκεπτόμενε κατά Θεόν), καὶ ἐγκατέλειψες τό σκότος, δηλαδή τὴν πατροπαράδοτη πλάνη, καὶ ἔγινες φωστήρας μέ τῇ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.</p> <p>Ἀφοῦ προσκολλήθηκες στό Χριστό, καὶ ἀφοῦ ἀπέθεσες σ' αὐτόν ὅλη τὴν ἐλπίδα, Πάνσεμνη, βρέθη-</p>
---	--	--

<p>αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθείς ὑπέμεινεν, ὁ ὑπεράγαθος.</p> <p>Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρραγὲς τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα, Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφάνερωσας θείῳ φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε.</p> <p>Θεοτοκίον. Τερᾶς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι, ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38). Καθίσματα. Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἄστρον μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. (Τῆς ἐορτῆς).</p>		<p>κες στοὺς ἱερούς του τόπους, στοὺς ὁποίους, ἔλαβε σάρκα ὁ ὑπεράγαθος, καὶ ὑπέμεινε τὰ ἄχραντα (τὰ ἀμόλυντα) πάθη του.</p> <p>Τὸ ὄπλο τῆς σωτηρίας τὸ σύμβολο τῆς νίκης τὸ ὁποῖο δὲν ραγίζει, τὴν ἐλπίδα τῶν χριστιανῶν, τὸν Τίμιο Σταυρό, πού ἔμενε κρυμμένος ἀπὸ φθόνου, ἐσὺ τὸν φανέρωσες, Θεομακάριστη, φλεγόμενη ἀπὸ θεῖο ἔρωτα.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἐπειδὴ ξέπεσα ἀπὸ τὴν ἱερὴ πολιτεία (τὸν παράδεισο), Ἀκηλίδωτη, ὁμοιώθηκα μὲ τὰ κτήνη, καὶ ἔγινα ὀλόκληρος ἀξιοκατάκριτος· ἐσὺ πού γέννησες τὸν Κριτὴ, λύτρωσε καὶ σῶσε με ἀπὸ κάθε καταδίκη.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38). Καθίσματα Στρέφοντας τίς αἰσθήσεις πρὸς τὸν οὐρανό, καὶ μαθαίνοντας τὴν ὠραιότητα τῶν ἄστρον, ἀπ' αὐτὰ μύηθηκες (καὶ γνώρισες) τὸν Κύριο τῶν πάντων· καὶ τὸ ὄπλο τοῦ Σταυροῦ ἔλαμψε στή μέση ἀναγράφοντας: μὲ αὐτὸ νὰ νικᾶς καὶ νὰ γίνεσαι ἰσχυρός· γι' αὐτὸ, ἀφοῦ ἄνοιξες τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σου, διάβασες τὰ γράμματα, καὶ ἔμαθες τὸν τρόπο, Κωνσταντῖνε πανσεβάσμιε. Πρέσβευε στό Χριστό τὸ Θεό, νὰ δωρίσει συγχώρηση πταισμάτων, σ' ἐκείνους πού ἐορτάζουν μὲ πόθο τὴν ἀγία μνήμη σου. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. (Τῆς Ἑορτῆς).</p>
--	--	---

<p>Ωιδή Δ'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστός ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι. Ὑπερλάμπρω σημείω σε, Μάκαρ, δι' ἀστέρων Χριστός ὁ ἥλιος, καταυγάζει καί φωστήρρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι. Καί τοῖς τρόποις φιλόθεος, καί ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν. Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θεῖον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν. Θεοτοκίον. Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν ἥλιον κηύσασα, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε. Ωιδή Ε'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Ὁρθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλευς γέγονας. Ἀγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατώκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασιλεία. Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη</p>		<p>Ωιδή Δ'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅπως παλαιά τὸν Παῦλο σέ ἔπιασε στὰ δίχτυα του ὁ Χριστός ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε, διδάσκοντάς σε, νά σέβεσαι ὡς Βασιλέα μόνο αὐτόν. Μέ ὑπερβολικά λαμπρό σημεῖο, μακάριε, μέ ἄστρα, σέ φωτίζει ὁ Χριστός ὁ ἥλιος, καί σέ ἀναδεικνύει φωστήρα, αὐτῶν πού ζοῦν στό σκοτάδι. Καί μέ τούς τρόπους σου ὑπῆρξες ἀγαπητή στό Θεό καί μέ τίς ἅγιες πράξεις σου ἀξιοθαύμαστη, μα- κάρια Ἑλένη· γί' αὐτό μέ πίστη σέ δοξάζουμε. Φέρνεις τώρα στό φῶς τό θεϊκό σύμβολο τῆς νίκης, τοῦ Σταυροῦ, πού τό κρατοῦσαν κρυμμένο ἐπὶ πολλά χρόνια, μέ τό ὅποιο ἔχουμε σωθεῖ, καί λυτρωθήκαμε ἀπό τήν πλάνη τῶν δαιμόνων. Θεοτοκίο. Φώτισε τὴν ψυχὴ μου τή σκοτισμένη ἀπό τά σφάλματα, ἐσύ πού γέννησες τὸν ἥλιο τῆς δικαιοσύ- νης, Παντοτεινὴ Παρθένε. Ωιδή Ε'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Ἀφοῦ ξύπνησες πολύ πρωῖ, γιά τὸν ἀβασίλευτο ἥλιο καί Κύριο, βασιλιά σοφέ ἀπό τό Θεό, ἔγινες γε- μάτος ἀπό φῶς. Φορώντας ὡς βασιλική στολή ἀγάπη καί τέλεια συμπάθεια, Ἑλένη, κατοίκησες στὰ οὐράνια παλάτια. Ἐνώθηκες, Ἑλένη, μέ τά πλήθη τῶν Ἀσωμάτων</p>
---	--	--

<p>χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθάρισον μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπιηρείᾳ τοῦ ὄφρους.</p> <p>Ωιδὴ ΣΤ'. (Τῆς Ἑορτῆς).</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαιομένης καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.</p> <p>Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδώλων νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρησκευματα καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.</p> <p>Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς ἀθεΐας τὸν σάλον, οἱ διὰ σου βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένες γηθόμενοι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ίατρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον, καὶ σῶσον με τὸν ἐπὶ σοί,</p>		<p>(τῶν Ἀγγέλων), ἀφοῦ ὑπηρέτησες τὸ Θεὸ μέ τις ἐνάρετες πράξεις σου.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Παρθένε, καθάρισε τὴν ψυχὴ μου, πού μολύνθηκε ἀπὸ τις σωματικές ἡδονές, μέ τὴν ἐπιρροή τοῦ διαβόλου.</p> <p>Ωιδὴ ΣΤ'. (Τῆς Ἑορτῆς).</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Συγκέντρωσες τὴ μακάρια ομάδα τῶν Θεοφόρων Πατέρων παράδοξα, καὶ μέ αὐτοὺς στηρίξεις, Κωνσταντῖνε, τίς ταλαντευόμενες καρδιές ὄλων, νά ὁμολογοῦν καὶ νά δοξάζουν τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι ἀπὸ τῆ ἴδια οὐσία μέ τὸν Πατέρα καὶ κάθεται στὸν ἴδιο θρόνο.</p> <p>Αφοῦ πίστεψες στὸν ζωντανό Κύριο, ὁ ὁποῖος παρέχει σέ ὅλα τὴν ὑπαρξη, Ἑλένη, ἀπέρριψες τὰ θρησκευματα τῶν σιχαμερῶν καὶ ματαίων εἰδώλων, πού φέρνουν τὸν πνευματικό θάνατο, καὶ ἔλαβες μέ χαρὰ οὐράνια Βασιλεία.</p> <p>Κυβερνώμενοι ἀπὸ τὸ χέρι σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ πού χάρη σ' ἐσένα βασίλευαν, ἐγκατέλειψαν τὸ βαθύτατο σκοτάδι τῆς ἀγνοίας, καὶ τὴν τρικυμία τῆς ἀθεΐας, καὶ ὁδηγήθηκαν σέ γαλήνια λιμάνια εὐσεβείας χαρούμενοι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Θεράπευσε, Κόρη, τὴν καρδιά μου, πού νοσεῖ ἀθεράπευτα καὶ πληγώθηκε φοβερά ἀπὸ τὸ δάγκωμα τοῦ πονηροῦ, καὶ κάνε με ἄξιο γιὰ τὴ θεραπεία πού ὑπάρχει σ' ἐσένα, καὶ σῶσε μέ τις πρεσβεῖες σου,</p>
---	--	---

<p>πεποιθότα πρεσβείαις σου ἄχραντε. Μικρά συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38). Κοντάκιον. Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένη, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν, Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν. Ὁ Οἶκος. Κωνσταντῖνον πιστοὶ σὺν τῇ μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρω καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε, καὶ πάντας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν, καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν. Συναξάριον. Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων, μεγάλων Βασιλέων,</p>		<p>Ακηλίδωτη, ἐμένα πού ἔχω πεποίθησι σ' ἐσένα. Μικρὴ συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 38). Κοντάκιο. Σήμερα ὁ Κωνσταντῖνος μαζί μέ τή μητέρα του Ἑλένη ἐμφανίζουν τόν Σταυρό, τό πανσεβάσμιο ξύλο, πού εἶναι γιά ὄλους μὲν τοῦ Ἰουδαίους αἰσχύνη (ντροπή), ἀλλά γιά τούς πιστούς βασιλεῖς ὄπλο κατά τῶν ἀντιπάλων· διότι γιά μᾶς ἀναδείχθηκε σημεῖο μέγα καί φρικτό στούς πολέμους. Οἶκος. Πιστοί, ἄς τιμήσουμε τόν Κωνσταντῖνο μαζί μέ τή μητέρα του, διότι αὐτοὶ ἀκούοντας τά λόγια τοῦ Προφήτη, κατανόησαν τόν τρισύνθετο Σταυρό, πού ἀποτελεῖται ἀπό τρία μέρη, ἀπό κέδρο καί πεῦκο καί κυπαρίσι, μέ τόν ὅποιο πραγματοποιήθηκε τό σωτηριῶδες Πάθος τοῦ Χριστοῦ, καί ἔτσι παρουσίασαν ὄλους τούς Ἰουδαίους, νά προετοιμάζονται νά δεῖξουν σέ ὄλους τούς λαούς, αὐτό τό μεγάλο πού δικαιούνταν, πού ἦταν κρυμμένο ἐξ αἰτίας τοῦ φθόνου καί τῆς ζήλειας τους· Καί ἀφοῦ τόν βρῆκαν τόν προέβαλαν αὐτοί. Γι' αὐτό ἀναδείχθηκαν σέ ὄλους νικηφόροι κρατώντας ὡς ὄπλο ἀνίκητο τό μεγάλο σημεῖο καί φρικτό στούς πολέμους. Συναξάριο. Κατά τήν εἰκοστή πρώτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων (πού στέφθηκαν ἀπό τό Θεό) καί ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων</p>
---	--	---

<p>Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.</p> <p>Στίχοι. Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος, Ἔχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος. Εὐνθανε μητέρι εικάδι πρώτη Κωνσταντῖνος.</p> <p>Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.</p> <p>Καταβασίαι. (Τῆς ἑορτῆς).</p> <p>Ὡιδὴ Ζ'. (Τῆς ἑορτῆς).</p> <p>Τῶν Ἀγίων.</p> <p>Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθη σοῦ τῷ νόμῳ Κωνσταντῖνος· ἀνομοούντων διό, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.</p> <p>Εὐλον τὸ πάντα ἀνεκύσαν, Ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.</p> <p>Πράξεισι θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη, καὶ ναοὺς ἱερούς, αὐτῶ ἀνωκοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη Πάθη.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Γνώμη οικεῖα ἀμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνήθει σου νῦν, προστρέχω συμπαθεία, ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.</p>		<p>Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.</p> <p>Ὅπως εἶχαν ἀπὸ κοινοῦ τὸ στεφάνι τῆς γῆς οἱ δύο βασιλεῖς, ἔχουν μαζί καὶ τὸ στεφάνι τοῦ οὐρανοῦ. Πέθανε μαζί μέ τῆ μητέρα του ὁ Κωνσταντῖνος κατὰ τὴν εικοστή πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνός.</p> <p>Μέ τίς ἅγιες πρεσβεῖες αὐτῶν, ὦ Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν.</p> <p>Καταβασίεις. (Τῆς ἑορτῆς).</p> <p>Ὡιδὴ Ζ'. (Τῆς ἑορτῆς).</p> <p>Τῶν Ἀγίων.</p> <p>Τηρώντας τὰ προστάγματά σου ὑποτάχθηκε σὸ νόμο σου ὁ Κωνσταντῖνος· γι' αὐτὸ παραμέρισε τίς παρατάξεις τῶν ἀνόμων φωνάζοντας σ' ἐσένα, Κύριε Θεέ, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Τὸ ξύλο τοῦ Σταυροῦ, πού ἀνέσυρε ὅλους ἀπὸ τὸ λάκκο τῆς ἀπωλείας (τῆς καταστροφῆς), τὸ ὅποιο εἶχε ταφεῖ βαθιά στὴ γῆ ἀπὸ φθόνου, τὸ ἀνακαλύπτεις γιὰ χάρη μας, μέ ἀποτέλεσμα νὰ θάψει βαθιά αἰῶνια τοὺς ὀλέθριους δαίμονες.</p> <p>Μέ τίς ἅγιες πράξεις σου, Ἑλένη, ἔκανες τὴν καρδιά σου ναὸ τοῦ Θεοῦ· κί ἀνωικοδομοῦσες ἱερούς ναοὺς γιὰ Ἐκεῖνον, ἐκεῖ ὅπου ἔπαθε σαρκικά γιὰ μᾶς τὰ ἄχραντα (τὰ ἀμόλυντα) Πάθη.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀμαρτάνοντας μέ δική μου γνώμη καὶ ὑποδουλώνοντας τὸν ἑαυτό μου σέ ἀτοπες (μὴ σωστές) συνηθείες καταφεύγω τώρα στὴ συνηθισμένη σου συμπάθεια· σῶσε με, Παναγία Θεοτόκε, ἐμένα τὸν ἀπελπισμένο.</p>
--	--	---

<p>Ωιδή Η'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Ὡς πορφυρίδα Ἐνδοξε, στολισθεις τὴν εὐμένειαν, καὶ ὥσπερ χλαμύδα τὴν καλὴν συμπάθειαν, στεφάνω κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελείω νοῖ, καὶ μετατεθεις ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Εὐφραينوμένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεία, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτίνας ἡλίου ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Ὡς θαυμαστὸς ὁ πόθος σου! καὶ ὁ τρόπος σου ἔνθεος, ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, ναοῖς περικαλέσι, κατεκόσμηις βοῶσα· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Θεοτοκίον. Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα. Ἱερεῖς</p>		<p>Ωιδή Η'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Στολισμένος μέ τὴν ἀγαθότητα ὡς πορφύρα, Ἐνδοξε, καὶ μέ τὴν καλὴν συμπάθεια ὡς χλαμύδα, στολισθηκες μέ τό στεφάνι τῶν ἀρετῶν μέ τέλειο νοῦ, καὶ ἀφοῦ μετατέθηκες ἀπὸ τῆ γῆ στὰ οὐράνια Βασιλεία, κραυγάζεις· Ἱερεῖς δοξολογεῖτε, λαέ ὑπερυψώνετε τό Χριστό στούς αἰῶνες.</p> <p>Βλέποντάς σε νά εὐφραίνεσαι, μαζί μέ τόν υἱό σου τόν στολισμένο μέ θεϊκό φρόνημα, ἔνδοξη Ἑλένη, στὰ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουμε τό Χριστό πού μᾶς ὑπέδειξε τή σεβάσμια γιορτή σας, ἡ ὁποία φωταγωγεῖ ἐμᾶς πού μέ πίστη μελωδοῦμε· Λαέ ὑπερυψώνετε τό Χριστό στούς αἰῶνες.</p> <p>Πόσο θαυμάσιος εἶναι ὁ πόθος σου! καὶ ὁ τρόπος σου εἶναι θεϊκός, ἔνδοξη Ἑλένη, καύχημα τῶν γυναικῶν· διότι ἀφοῦ ἔφθασες στούς τόπους, πού ὑποδέχθηκαν τά σεπτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου τῶν ὅλων, τοὺς στόλιζες μέ ὠραίους ναοὺς φωνάζοντας· Λαέ ὑπερυψώνετε τό Χριστό στούς αἰῶνες.</p> <p>Θεοτοκίον. Φώτισε τά μάτια τῆς ψυχῆς μου, πού τυφλώθηκαν ἐντελῶς ἀπό τίς παραβάσεις, Θεοτόκε, εἰρήνευσε τό νοῦ καὶ τὴν καρδιά μου, σέ παρακαλῶ, πού εἶναι ταραγμένη ἀπό διάφορες ἡδονές, καὶ σῶσε με καθὼς σοῦ φωνάζω. Ἱερεῖς δοξολογεῖτε, λαέ ὑπερυψώνετε τό Χρι-</p>
--	--	---

<p>εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τιμωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40). Ωιδή Θ'. (Τῆς Ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ὁ τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε, καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγὰς, θείας καὶ ἀκτίνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.</p> <p>Ἁγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἁγίοις νυνὶ κατεσκήνωσας, ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμοῦ, τῶν ἰαμάτων πάντοτε· ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἠξίωσας, οὐς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τήν, Ἁγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἰκτιρον.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας, καὶ νῦν ἰδού, οἷά περ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνή παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς,</p>		<p>στό στοὺς αἰῶνες.</p> <p>Τιμωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40). Ωιδή Θ'. (Τῆς ἑορτῆς). Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ὁ τάφος ὅπου εἶναι θαμμένο τό ἱερό καί τίμιο σῶμα σου, Κωνσταντῖνε, ἀναβλύζει πάντοτε θεϊκές λάμπεις καί ἀκτῖνες, πού λάμπουν ὡς φῶς, διαφόρων θεραπειῶν, σ' αὐτούς πού προσέρχονται σ' αὐτόν ἀπομακρύνοντας τό σκοτάδι, καί φωτίζοντας μέ ἀνέσπερο (ἀβασίλευτο) φῶς, αὐτούς πού σέ ἐγκωμιάζουν.</p> <p>Ἀφοῦ τελείωσες τή ζωή σου ἅγια, τώρα κατοικεῖς μέ τοὺς Ἁγίους, καί εἶσαι γεμάτη ἀπό ἁγιασμό καί φω- τισμό· γι' αὐτό ἀναβλύζεις πάντοτε τοὺς ποταμούς τῶν ἰαμάτων (τῶν θεραπειῶν), καί πλημμυρίζεις (πνίγεις) τὰ πάθη, μακάρια Ἑλένη, καὶ ποτίζεις τίς ψυχές μας.</p> <p>Ἀθάνατε Βασιλιά, πού εἶσαι πρὶν ἀπό κάθε ἀρχή, ἀνέδειξες ἀξιους γιά τήν οὐράνια Βασιλεία, αὐτούς στοὺς ὁποίους ἔδωσες τό δικαίωμα νά βασιλεύουν ἐπάνω στή γῆ, Κύριε, πού σέ ἀγάπησαν εἰλικρινά, τήν Ἁγία Ἑλένη καὶ τόν μέγα Κωνσταντῖνο· μέ τῶν ὁποίων τίς πρεσβεῖες σπλαχνίσου μας ὅλους.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Συνέλαβες καὶ γέννησες, Παρθένε, τό Βασιλιά καί Ποιητή ὅλων· καί νά τώρα, ὡς Βασίλισσα στέκεσαι, ἀγνή στά δεξιὰ του· γι' αὐτό σέ παρακαλῶ, λύτρωσέ με ἀπό τήν ἀριστερή μεριά τοῦ Χριστοῦ κατά τήν ὥρα τῆς</p>
---	--	---

<p>μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.</p> <p>Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασιλείον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ οὐρανόθεν, ἐξαστράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον· ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτνε, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.</p> <p>(Τῆς Ἑορτῆς). Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια.</p> <p>Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγῇ, ἢ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον ἄπασαν. Χαίροις ἢ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.</p> <p>Ὁ βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογία κρατούμενον, καὶ καταυγάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῇ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγὰς, θείων ἀποπέμποντα,</p>		<p>καταδίκης, καὶ τοποθέτησέ με δεξιὰ μέ τὰ πρόβατα.</p> <p>Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Δέν πῆρε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τὴ βασιλικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ ἀπὸ τῆ θεία χάρη, ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος μαζί μέ τῆ μητέρα του· καί βλέπει νά ἀστράφτει τό θεϊκό σύμβολο τῆς νίκης, τοῦ Σταυροῦ· γί' αὐτό ἀφοῦ κατέστρεψε τοὺς ἐχθρούς του μέ αὐτό, διέλυσε τὴν ἀπάτη τῶν εἰδώλων, καί στερέωσε στόν κόσμο τὴν ὀρθόδοξη πίστη.</p> <p>Τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40-42,-43). Τροπάρια.</p> <p>Χαῖρε Κωνσταντῖνε πάνσοφε, πηγῇ τῆς ὀρθοδοξίας, πού ποτίζεις πάντοτε μέ τὰ γλυκά νερά ὅλη τὴν ὑφήλιο (τὴ γῆ). Χαῖρε ἢ ῥίζα, ἀπὸ τὴν ὁποία βλάστησε καρπὸς πού τρέφει τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Χαῖρε τό καύχημα τῶν περάτων τῆς γῆς, ἔνδοξε, πρῶτε ἀπὸ τοὺς χριστιανούς βασιλεῖς. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.</p> <p>Αὐτός πού βασιλεύει στήν κτίση προβλέποντας τὴν ὑπακοή τῆς καρδιάς σου, πάνσοφε, σέ συλλαμβάνει (σέ αἰχμαλωτίζει) πνευματικά, ἐνῶ κατεχόσουν ἀπὸ τὸν παραλογισμό τῆς εἰδωλολατρείας, καί ἀφοῦ φώτισε τό νοῦ σου μέ τίς γνώσεις τῆς εὐσεβείας, σέ ἀνέδειξε στόν κόσμο φωτεινό ὡς ἥλιο, πού ἐκπέμπει</p>
---	--	--

πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτή, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἐλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου· ὅθεν ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου πανηγυρίζοντες.

Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἐλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιποθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανόσου, τούτους ἠξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα...

Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὡσπερ Παῦλον τὸν ἀοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγησεν. Ἐν τούτῳ, φήσας, νικά τοὺς ἐχθρούς σου, ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

φωτεινές πράξεις, ἔνδοξε.

Ἀφοῦ δέχθηκες τὰ διδάγματα τοῦ Κυρίου ὡς γῆ ἐκλεκτή (εὐφορη), ξακουσμένη, βλάστησες πλούσια καρποφορία ἐναρέτων πράξεων, τρέφοντας τίς διανοιές μας μέ τή μίμησή σου, πάνσοφη Ἐλένη· γι' αὐτό ἐορτάζουμε χαρούμενοι σήμερα τὴ μνήμη σου πανηγυρίζοντας.

Μέ ἔλαιο ἀγαλλιάσεως (μέ ἀγιασμένο μύρο) ἔχρισες παράδοξα, Χριστέ, τὸν Κωνσταντῖνο καὶ τὴν Ἐλένη, πού συμμετεῖχαν στή χάρη σου, οἱ ὅποιοι ἐμίσησαν τὴν ἀπάτη κι ἐπόθησαν τὴ δική σου ὠραιότητα, καὶ τοὺς ἔκανες ἀξίους τῆς οὐρανόσου Βασιλείας σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ, γιατί προηγουμένως βασιλεύσαν μέ εὐσέβεια ἐπάνω στή γῆ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, μέ τὴ συγκατάθεσή σου.

Δόξα ...

Ὁ Βασιλεύς τῶν βασιλέων καὶ Θεός, ὁ ὅποιος καταστολίζει μέ πλούσιες δωρεές τοὺς ἀξίους, αὐτὸς ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅπως τὸν φημισμένο Παῦλο, σὲ αἰχμαλώτισε, Κωνσταντῖνε, μέ τό σημείο τοῦ Σταυροῦ, λέγοντας: Νικά μέ αὐτό τοὺς ἐχθρούς σου· Καὶ ἀφοῦ ἀναζήτησες αὐτόν μαζί μέ τὴ μητέρα σου, πού εἶχε θεϊκά φρονήματα, καὶ τὸν βρήκες, ὅπως ποθοῦσες, τοὺς κατατρόπως (τούς ἐχθρούς σου) κατὰ κράτος, ὀλοκληρωτικά. Μαζί μέ αὐτὴν λοιπόν (τὴ μητέρα σου) ἰκέτευε γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους βασιλεῖς καὶ τό φιλόχριστο στρατό, καὶ γιὰ ὅλους πού ἐπιτελοῦν μέ πίστη τὴ μνήμη σου, τὸν μόνο φιλάνθρωπο, νά λυτρωθοῦν ἀπὸ

<p>Καὶ νῦν ... (Τῆς Ἑορτῆς). Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ("Όταν ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐορτάζεται ἐκτός Πεντηκοσταρίου, τότε ψάλλονται: Τυπικά. Μακαρισμοί. Ἀντίφωνα): (Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53). ("Όταν ἐορτάζεται ἐντός τοῦ Πεντηκοσταρίου, τότε ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πεντηκοσταρίου). (Σελίς 26-28). Ἀπολυτίκια. (Τῆς ἐορτῆς). Τῶν Ἁγίων. Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν, Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῆ χειρὶ σου παρέθετο ἦν περισφζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. (Τῆς ἐορτῆς). ("Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πράξεις Ἀποστόλων. (ΚΣΤ'. 1, 12-20). Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, Ἀγρίππας ὁ</p>		<p>κάθε ὀργῇ. Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς. Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ("Όταν ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐορτάζεται ἐκτός Πεντηκοσταρίου, τότε ψάλλονται: Τυπικά. Μακαρισμοί. Ἀντίφωνα): (Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53). ("Όταν ἐορτάζεται ἐντός τοῦ Πεντηκοσταρίου, τότε ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πεντηκοσταρίου). (Σελίδα 26-28). Ἀπολυτίκια. Τῆς ἐορτῆς. Τῶν Ἁγίων. Ἀφοῦ εἶδε τό σύμβολο τοῦ Σταυροῦ σου στόν οὐρανό, καὶ δέχθηκε τὴν κλήση, ὅπως ὁ Παῦλος, ὄχι ἀπό ἀνθρώπους, ὁ μεταξύ τῶν βασιλέων Ἀπόστολός σου, Κύριε, τῆ Βασιλεύουσα Πόλη τὴν ἀπέθεσε στό χέρι σου· Αὐτὴν σῶζε πάντοτε μέ εἰρήνη, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. τῆς ἐορτῆς. ("Ἡ Τοῦ Πεντηκοσταρίου). Ἀναγνώσματα. Ἀπόστολος. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. (ΚΣΤ'. 1, 12-20). Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλιάς εἶπε</p>
---	--	--

βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ, Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τὴν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἅξια τῆς μετανοίας ἔργα

στόν Παῦλο· σοῦ ἐπιτρέπεται, νά μιλήσεις γιά τόν ἑαυτό σου. Τότε ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ἄπλωσε τό χέρι του, ἄρχισε νά ἀπολογεῖται. Ἐνῶ κατεδίωκα τοὺς χριστιανούς, καὶ πήγαινα στή Δαμασκὸ μέ ἐξουσία καὶ ἄδεια ἐκ μέρους τῶν ἀρχιερέων, κατὰ τό μεσημέρι εἶδα, βασιλιά, στό δρόμο φῶς ἀπό τόν οὐρανὸ πιο δυνατὸ ἀπὸ τὴ λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, τό ὁποῖο μέ περικύκλωσε μέ τὴ λάμψη του, καθὼς καὶ αὐτούς πού συνταξίδευαν μαζί μου. Καί ἐνῶ πέσαμε ὅλοι μας στή γῆ, ἄκουσα φωνή, πού μοῦ μιλοῦσε καὶ ἔλεγε στήν Ἑβραϊκὴ διάλεκτο· Σαοὺλ, Σαοὺλ, γιατί μέ καταδιώκεις; Εἶναι σκληρὸ γιά σένα, νά κλωτσᾷς στά καρφιά. κι ἐγὼ εἶπα· Ποιὸς εἶσαι, Κύριε; κι ἐκεῖνος εἶπε· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τόν ὁποῖο ἐσύ καταδιώκεις. Ἀλλὰ σήκω καὶ στάσου στά πόδια σου· διότι γι' αὐτό σοῦ ἐμφανίσθηκα, γιά νά σε καταστήσω ὑπηρέτη καὶ μάρτυρα, γιά ὅσα εἶδες, καὶ γιά ὅσα θά δεῖς μελλοντικά, ὅταν θά σοῦ ἐμφανίζομαι. Καί θά σε λυτρῶνῶ ἀπό τό λαὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ τὰ ἔθνη, στοὺς ὁποίους ἐγὼ σε ἀποστέλλω, γιά νά τοὺς ἀνοίξω τὰ μάτια, γιά συγχώρηση ἁμαρτιῶν γιά νά ἐπιστρέψουν ἀπὸ τό σκοτάδι στό φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Σατανᾶ στό Θεό, γιά νά λάβουν αὐτοὶ συγχώρηση ἁμαρτιῶν καὶ κληρονομιά, μαζί μέ ἐκείνους πού ἔχουν ἀγιασθεῖ μέ τὴν πίστη σ' ἐμένα. Γι' αὐτό, βασιλιά Ἀγρίππα, δέν ἔδειξα ἀπειθία στό οὐράνιο ὄραμα, ἀλλὰ πρῶτα σ' αὐτούς πού ἦταν στή Δαμασκὸ καὶ στά Ἱεροσόλυμα καὶ σέ ὅλη τὴ χώρα τῆς Ἰουδαίας καὶ στά ἔθνη παραγγέλλω, νά μετανοῦν καὶ νά ἐπιστρέφουν στό Θεὸ κάνοντας ἔργα ἀντάξια τῆς

<p>πράσσοντας. Εὐαγγέλιον. Κατά Ἰωάννην. (Γ'. 1-9). Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.</p>		<p>μετάνοιας. Εὐαγγέλιο. Κατά Ἰωάννην. (Γ'. 1-9). Εἶπε ὁ Κύριος πρὸς τοὺς Ἰουδαίους πού ἤλθαν κοντά του. Ἀλήθεια, ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι αὐτὸς πού δέν μπαίνει ἀπὸ τῆ θύρα στὴν αὐλή τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀνεβαίνει ἀπὸ κάπου ἀλλοῦ, ἐκεῖνος εἶναι κλέφτης καὶ ληστής· κί αὐτὸς πού μπαίνει ἀπὸ τῆ θύρα, εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων. Σ' αὐτόν ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τῆ φωνή του, καὶ φωνάζει δικὰ του τὰ πρόβατα μέ τό ὄνομά τους, καὶ τὰ βγάζει. Καί ὅταν βγάλει τὰ πρόβατά του, προχωρεῖ μπροστά τους, καὶ τὰ πρόβατα τόν ἀκολουθοῦν, διότι γνωρίζουν τῆ φωνή του· ξένον ὅμως δέν θά ἀκολουθήσουν, ἀλλὰ θά φύγουν ἀπ' αὐτόν, διότι δέ γνωρίζουν τῆ φωνή τῶν ξένων. Αὐτὴ τὴν παραβολή τούς εἶπε ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὅμως δέν ἐνόησαν, τί ἦταν αὐτά πού τούς ἔλεγε. Τούς εἶπε λοιπόν πάλι ὁ Ἰησοῦς· Ἀλήθεια, ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Ὅλοι ὅσοι ἤλθαν πρὶν ἀπὸ μένα, εἶναι κλέφτες καὶ ληστές, ἀλλὰ δέν τούς ἄκουσαν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· Ἐάν κάποιος περάσει ἀπὸ μένα, θά σωθεῖ, καὶ θά μπεῖ στὴ μάνδρα καὶ θά βγεῖ καὶ θά βρεῖ τροφή.</p>
---	--	---